

Als dat maar goed gaat
(Wenn des bloss guat geht)

Blijspel in drie bedrijven

door

ULLA KLING

Vertaling

Huib Drukker

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ALS DAT MAAR GOED GAAT - WENN DES BLOSS GUAT GEHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ULLA KLING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2003 © BY Ulla Kling

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bggt ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Ron - jonge en vooralsnog dolgelukkige vader van Petertje, zich verheugend op het aanstaande doopfeest

Babsie - het kersverse moedertje, er net zomin als manlief Ron weet van hebbend, wat voor ongenoeglijke dagen hen nog te wachten staan

Mildred - moeder van Ron en absoluut geen omatype; ze loopt weliswaar tegen de zestig, maar doet zich jonger voor en is ook als zodanig gekleed; wil meer zijn dan ze is

Izaak - haar echtgenoot en het gedoe van zijn vrouw spuugzat; maar hij draagt z'n lijden met geduld

Rutger - zoon van Mildred en Izaak, broer van Ron; verder werk-schuw, ongemanierd, levend in een droomwereld en spelend voor goeroe, vooral, omdat het weinig inspanning kost

Esther - zijn vriendin; haar grote passie is het deelnemen aan allerlei protestacties tegen de gevestigde orde

Tiella - de moeder van Babsie en een oma volgens het boekje; geen capsones en, in tegenstelling tot Mildred, bereid haar handen uit de mouwen te steken

Pastoor - die de ongezonde toestanden in de familie, ten overstaan waarvan hij de doopplechtigheid moet leiden, vanuit zijn zielzorgende functie te lijf gaat

DECOR:

Het stuk speelt in een doorsnee huiskamer, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links, overwegend voren, deur naar de kinderkamer; overwegend achter een raam, dat niet geopend hoeft te worden. In de korte kant rechts een deur naar de keuken. In de brede achterwand een open doorgang. Links voert die naar de voordeur, rechts naar de slaapkamers en het bad. Als deze doorgang benut wordt, staat dat in de tekst aangegeven met "op (of af) via doorgang, links" of "op (of af) via doorgang, rechts". De inrichting van

de kamer, met tafel, stoelen, bank, kast etc., kan geheel naar eigen goeddunken, afhankelijk van de beschikbare mogelijkheden ter plekke. In het verloop van het stuk is regelmatig een kinderwagen nodig. Deze bestaat uit een onderstel, met daarop los de bak, waarin de baby ligt. Deze bak wordt in de aanwijzingen de "korf" genoemd.

EERSTE BEDRIJF

Babsie: *(is bij het raam, staande op 'n trapleer, met het gordijn bezig, opgewonden)* Dat past naar geen kant meer. Ik krijg 't er gewoon van op de zenuwen! Ik had ze verdorie beter niet kunnen wassen!

Ron: Babsie, dat heb ik je toch meteen gezegd! Je bent je onnodig over de toeren aan 't werken. Net of er ook maar iemand oog zal hebben voor dat onnozel gordijn!

Babsie: Dan ken je mijn moeder nog niet. Die ontgaat op dat gebied niets.

Ron: *(opgewekt)* Ik garandeer je, dat ze deze keer voor niets anders oog zal hebben, dan haar eerste kleinkind. *(aarzelend)* Overigens eh, ma heeft geschreven.

Babsie: Hoezo geschreven? Ze komt toch vandaag.

Ron: Niet de jouwe, maar de mijne.

Babsie: O ja? En, wat heeft ze voor nieuws?

Ron: Ze komt ook.

Babsie: *(laat het gordijn vallen)* Ronnie, we hadden haar toch duidelijk gemaakt, dat er geen plaats is voor alle twee tegelijk!

Ron: *(verontschuldigend)* Ze wil ook graag bij de doop zijn. Ze is immers net zo goed oma, nietwaar.

Babsie: Maar we hebben d'r toch laten weten, dat we het met haar nog eens zouden overdoen!

Ron: Kom kom liefje, op de een of andere manier regelen we dat wel. Je moet dat begrijpen. Een doopfeest houd je maar één keer, dat kun je niet voor- of navieren. En daarom mogen we mijn moeder ook niet uitsluiten.

Babsie: *(komt van de trapleer af)* Ron, dit zeg ik je, als "jouw" moeder ook nog komt, draai ik helemáál door! Je weet goed, dat ik er nog steeds niet voor de volle honderd procent bovenop ben.

Ron: *(neemt haar troostend in z'n armen)* Maar Babsie, ik help je toch. Daarvoor heb ik immers ook 'n paar dagen vrijaf genomen. Met z'n tweeën redden we 't wel. *(de baby begint te huilen)* Wacht maar, liefje, *(af in rechts)* ik haal het flesje wel. Ik had het voorheen al gereed gezet.

Babsie: Die denkt daar veel te licht over. Hij heeft er geen idee van, welke toestanden kunnen ontstaan, als twee oma's bij elkaar zijn. En dan vooral "die" twee.

Ron: *(terug van rechts, met flesje)* Zal ik 't Petertje maar meteen geven?

Babsie: *(pakt het, houdt het tegen haar wang)* Ron, dat is toch veel te heet! *(af in rechts, geërgerd)* Moet ik 't eerst weer in koud water zetten!

Ron: *(in zichzelf)* Vrouwen! *(klimt op de trapleer)* Maar goed, zal ik ondertussen wel 't gordijn ophangen, want daar schijnt ze nu toch wel moeite mee te hebben. *(klungelt wat met het gordijn, humeurig)* Dat is verdorie geen werk voor 'n manskerel!

Babsie: *(met flesje op uit rechts)* En kun je me ook eens vertellen, waar je moeder dan moet slapen? Hier, op de divan soms?

Ron: *(vanaf de ladder, geschrokken)* Op de divan? Alsjeblieft, Babsie, zoiets zou ma nooit accepteren, dat weet je best!

Babsie: *(het flesje schuddend)* Zie je, daar begint 't al!

Ron: Dan moet ze maar bij Petertje in de kamer gaan liggen.

Babsie: Kan niet, want daar ligt "mijn" moeder al.

Ron: Aha. Maar zou je me dan eens kunnen vertellen, waarom voor het doopfeest "jouw" moeder is uitgenodigd en niet de mijne? Met de jouwe hadden we het naderhand net zo goed nog eens kunnen overdoen.

Babsie: En net zei je zelf, dat navieren niet kan.

Ron: Precies, dat kan men niet. En daarom komt mijn moeder ook!

Babsie: *(kwaad, het flesje steeds heftiger schuddend)* Goed, zoals je wilt.

Ron: En? Is het soms de bedoeling, dat Petertje 'n milkshake krijgt of zo?

Babsie: *(geprikkel)* Ik zei: zoals je wilt. Dan moet jij maar op de divan slapen.

Ron: *(spottend)* En jij, samen met mijn moeder, in ons bed zeker! Laat me niet lachen! Maar zeg, krijgt die kleine schreeuwlelijk van ons nou eindelijk z'n flesje?

Babsie: *(zet flesje op tafel, af in links, terug met in deken gewikkelde baby, loopt ermee op en neer, totdat de kleine stil is; de baby is natuurlijk steeds zo verpakt en wordt altijd zo gemanipuleerd, dat hij onzichtbaar blijft)* Luister, Ron, als we je moeder nu eens zouden laten weten, dat Petertje ziek is geworden en dat we de doop daarom moeten uitstellen?

Ron: Babsie, je kent mijn moeder toch! Wat die zich eenmaal in d'r hoofd gezet heeft, heeft ze nog lang niet in d'r... *(heeft enkele haakjes van het gordijn ingehangen, maar helemaal verkeerd)* Om de verdomme zeg, wat moet ik nou met dat stom gordijn? Dat lijkt zo op niets!

Babsie: *(pakt het flesje, voelt eraan)* Zo, nu is het net goed. Kom, geef jij Petertje z'n flesje, want dat gepruts van jou is niet om aan te zien! *(hij komt naar beneden, krijgt baby en flesje, gaat ergens zitten)* En af en toe even pauzeren. Hij zuigt al als 'n wilde en dan krijgt hij teveel lucht in z'n buikje. *(klimt op de trapleer)*

Ron: Langzaam... langzaam... anders verslik je je nog, m'n jochie.

Babsie: (*mopperend*) Jeetje zeg, wat heb je ervan gemaakt! Kan ik weer alles losmaken!

Ron: (*wrevelig*) Voor dat soort dingen heb ik ook niet geleerd. (*tot de baby*) Nee nee, rustig maar, m'n kleintje. Pappie had het immers niet tegen jou... Helemaal niet... En je mag je ondertussen gelukkig prijzen, dat je twee oma's hebt. Dat is een enorme boffer, want ik ken er genoeg, die nog niet één oma hebben.

Babsie: Of dat echt 'n boffer is, zullen we nog maar eens afwachten. (*meer in zichzelf, peinzend*) Twee oma's tegelijk, en dan ook nog van dit kaliber... als dat maar goed gaat!

Ron: Zooo, nu heeft ons ventje z'n buikje weer vol! (*ontdoet zich van het flesje, houdt de baby omhoog, klopt 'm op z'n rugje*) En nu nog even 'n boertje. (*de baby begint te huilen*) Wat is dan nu alweer? (*hulpeloos*) Babsie, waarom huilt hij? Zou hij ergens pijn hebben?

Babsie: Zo ja, dan zal 't wel z'n rug zijn, want je bent bezig 'm half dood te slaan.

Ron: Ik zal 'm weer in z'n bedje leggen, dan wordt hij vanzelf wel stil. (*af in links*) Zo'n klein krijsertje tot bedaren te brengen zal toch niet zo'n kunst zijn.

Babsie: (*in zichzelf*) M'n lieve jongen, daar zul je de komende jaren nog wel achter komen. (*men hoort het dichtslaan van autodeuren; zij komt van de trapleer af, kijkt door het raam, ontzet*) O nee, het zal niet waar zijn: Ron z'n moeder! (*het gordijn hangt nog niet perfect*)

Ron: (*op uit links*) Zo, dat is alweer geregeld. Slaapt als 'n roos.

Babsie: Ron, je moeder is net aangekomen! (*ze gaat ergens zitten, er wordt aangebeld, ze staren elkaar aan*)

Ron: Wat moet die dan nu al hier?

Babsie: Dat kun je haarzelf vragen. Maar je zou alvast eens kunnen beginnen met haar erin te laten. (*Ron hoofdschuddend af via doorgang, links; ze staat weer op*) Onze lieve Heer, hebt u iets tegen me? U had me toch 'n beetje tijd kunnen geven aan 't idee te wennen!

Mildred: (*achter het toneel*) Zo, en wat zeggen jullie nu? Ik ben er al! (*op via doorgang, met groot koffer en reuzenteddybeer; zeer modern in de kleren, vlot hoedje etc.*)

Ron: (*direct achter haar aan*) Gossie ma, we hadden nog helemaal niet met je gerekend!

Mildred: Maar kinderen, dat geeft toch niet! (*duwt Ron de beer in z'n handen, op Babsie af*) Laat me je omarmen m'n kind! Goed zie je eruit zeg! Had je mij moeten zien, na de geboorte van Ron! 'n Wandelend lijk, zeg ik je, zo uitgeput was ik na die zware bevalling.

Babsie: *(beetje gepikeerd)* Nou ja, ik heb 't anders ook wel geweten hoor. Maar eh, in elk geval leuk, dat u er bent.

Mildred: *(kneepje in d'r wang)* Ik wist toch, dat jullie blij zouden zijn met m'n komst! *(doelt op haar hoed)* En, wat zeggen jullie van m'n nieuwe aanwinst? Staat ie me niet beeldig?

Ron: Ja ja, maar nóg jonger mag je niet meer worden, ma, anders ben je niet meer geschikt voor je rol als oma.

Mildred: Och ja zeg, daarvoor ben ik uiteindelijk gekomen! En, waar is m'n kleinkind?

Babsie: Alstublieft ma, graag 'n beetje minder luidruchtig, anders schrikt hij zo weer wakker.

Mildred: Dat mag hij gerust, want ik zou 'm eindelijk wel eens willen zien!

Ron: *(duwt haar ergens neer)* Dat komt nog, ma. Laat Petertje nu eerst nog maar 'n beetje slapen. *(doelt op de beer, die hij op de divan heeft gezet)* Maar vertel eens, wat moet ons ukkie met dat reuzengeval?

Mildred: Spelen natuurlijk! Jouw liefste speeltuig was immers ook je beertje. *(Babsie slaat haar ogen ten hemel)*

Ron: 'n Beer“tje”, oké. Maar voordat Petertje deze zwaargewicht kan tillen, heeft hij de baard in z'n keel.

Babsie: 'n Kop koffie, ma?

Mildred: Och, kinderen, noem me toch alsjeblieft oma! Ik heb daar nou al zó lang op moeten wachten!

Babsie: We zijn amper 'n jaar getrouwd... oma. Veel vlugger had echt niet gekund! *(af in rechts)*

Mildred: Ronnie, als ik jou zo bekijk... je ziet er niet al te best uit, m'n jongen.

Ron: *(zet de koffer aan de kant)* Och ma, dat denk je maar. Ik voel me opperbest.

Mildred: Nee nee, je kunt je moeder niets wijsmaken! Heeft de geboorte je dan zó aangegrepen? Je moet jezelf wat meer ontzien!

Ron: Mahaam, Babsie heeft dat kind gekregen, niet ik!

Mildred: Och jongen, in vergelijking met mijn tijd, is het kinderen krijgen vandaag de dag maar 'n peulenschil. Tegenwoordig schijnen de vaders echter onder vreselijke psychische stress te staan, heb ik eens ergens gelezen. En eh, krijg je ook wel genoeg te eten?

Ron: Alsjeblieft ma! Ik ben niet uitgehongerd, ga niet gebukt onder psychische stress en hoef me ook niet te ontzien, omdat het me uitstekend gaat! Uitstekend, ma!

Mildred: Ja ja, rustig maar. Hoef je nog niet zo te schreeuwen!

Babsie: *(op uit rechts, met dienblad, waarop koffie en bijbehoren)* Zo, ma, koffie en ook nog wat lekkers. Dat zult u toch wel lusten, neem ik aan?

Mildred: O ja, Babsie, dat is lief van je. Ik merk wel hoe blij jullie zijn, dat ik er ben!

Ron: *(arm om schouder Babsie)* Natuurlijk zijn we blij, ma. Wat dacht je.

Mildred: *(doet haar hoed af, legt die op tafel, ademt diep door, tevreden)* Gezellig is 't hier bij jullie, dat weet ik nog van m'n vorige bezoeken. Jammer eigenlijk, dat 't maar zo'n kleine woning is. Maar zeg, nu zou ik toch eindelijk ook m'n kleinkind willen zien.

Ron: *(al naar links, over de daarnaar toe liggende loper)* Ik zal eens gaan kijken of hij misschien al wakker is.

Mildred: *(knallend)* Halt! *(Ron blijft als versteend staan)*

Babsie: *(nu alweer op de trapleer, geschrokken)* Hemeltje, wat is?

Mildred: *(doelt op de loper)* Het zal toch niet jullie gewoonte zijn daarover te lopen?!

Ron: *(bewegingsloos, naar beneden kijkend)* Waarom niet? Dit is toch 'n tapijt, of niet soms?

Mildred: Natuurlijk is 't een tapijt, maar wel 'n heel kostbaar! Handgeknoopt en uit pure zijde! Dat heb ik met de grootste moeite helemaal uit India meegebracht! Als ik alleen al aan de invoerrechten denk, wordt 't me niet goed! En jullie wandelen daar zomaar ongegeneerd overheen!

Ron: *(staat nog steeds als versteend)* Dat begrijp ik dan toch niet zo goed, ma. De naam loper zegt toch al, dat men erover kan lopen.

Mildred: Op het moment, dat ik jullie dit juweeltje gaf, heb ik duidelijk te kennen gegeven, dat zo'n kostbaar stuk aan de muur dient te hangen! Het is werkelijk pijnlijk, hoe jullie met mijn geschenken omspringen.

Babsie: Dan had u ons ook meteen moeten vertellen, dat men op zo'n loper niet lopen mag.

Mildred: Zoiets weet men, mijn kind. En zorg jij nu maar, dat het gordijn op orde komt. *(Babsie hangt de laatste haakjes in)*

Ron: *(met 'n grote stap van het tapijt af, geïrriteerd)* Goed, dan is dit dus geen looploper, maar een eromheenloper! Weer eens wat anders.

Mildred: *(drinkt en eet van haar gebak)* Ik mag er niet aan denken, dat het kind, wanneer het in de kruipleeftijd komt, dat kostbaar stuk gaat ruïneren!

Ron: *(rolt het tapijt op)* Daar zullen we dan maar vlug iets aan doen. *(legt haar de rol in d'r schoot)*

Mildred: Hé zeg, wat moet ik daarmee?

Ron: Meenemen en er thuis omheen lopen.

Mildred: Lieve hemel, wat zijn jullie lichtgeraakt.

Babsie: *(is nu klaar, onttrekt haar het tapijt)* Kom maar, zet ik 't zolang in de gang, dan kunt u het, wanneer u weer naar huis gaat, meenemen. Wij hebben er toch geen geschikte wand voor en het zou zonde zijn van zo'n kostbaar stuk. *(af via doorgang, rechts, Ron ijsbeert)*

Mildred: Waarom ben je toch zo nerveus, m'n jongen?

Ron: Ik ben niet nerveus, ma! *(ademt diep door, gaat dan bij haar zitten)* Maar vertel eens, hoe gaat 't met pa? Wil hij z'n kleinkind niet zien?

Mildred: Och, je kent 'm toch. Die had nog allerlei dringende zaken af te handelen, zoals steeds. "Ik ga wel eens bij de kinderen langs, als ze de ergste toeloop achter de rug hebben", zei hij.

Ron: *(vrolijk, snoept 'n stukje van haar gebak af)* Typisch pa.

Mildred: *(hem liefdevol aanrakend)* Zie je, m'n jongen, zo beval je me al 'n stuk beter. *(om zich heen kijkend)* Maar zeg, waar kan ik hier ergens slapen?

Ron: Tja, weet je, in Petertje z'n kamer slaapt Babsies moeder, dus moeten we eens kijken of...

Mildred: *(onderbrekend)* Och nee, die komt ook?

Ron: Ja, ze is namelijk tegelijkertijd met jou oma geworden.

Mildred: *(gemelijk)* Dat soort dingen is helaas niet te vermijden.

Ron: *(nadenkend)* Weet je, we zouden Petertje 'n paar dagen in onze slaapkamer kunnen nemen en dan zou jij met de moeder van Babsie Petertjes kamer kunnen delen. Zij zal wel met de stretcher genoeg willen nemen en dan mag jij het grote bed hebben, dat er nog staat.

Mildred: Met Tiella op één kamer? Erg aantrekkelijk is dat idee niet.

Ron: Maar het gaat helaas niet anders.

Mildred: *(bezorgd)* Nou zeg, als dat maar goed gaat. *(er wordt aangebeld)*

Babsie: *(in doorgang)* Ron, dat zal ma wel zijn. Kom haar even met de koffer helpen. *(via doorgang, links, af, Ron achter haar aan)*

Mildred: *(roept hen na)* Ik heb mijn koffer ook alleen moeten slepen! *(kijkt nu door het raam, hoofdschuddend)* Waar komt die plattelandsmerrie nu weer mee aanzetten? En moet je zien hoe ze er weer bijloopt! Niet te filmen! Hoe vaak heb ik niet tegen Ronnie gezegd: jongen, dit meisje is onder je niveau! Daarvoor hoef je alleen maar naar d'r moeder te kijken! Een nietszeggend en volkomen kleurloos schepsel! *(allerlei rumoer achter het toneel, Mildred grijpt 'n tijdschrift en gaat daarmee ergens zitten, volkomen ongeïnteresseerd; Ron, Babsie en Tiella op via doorgang, links; Tiella is precies het tegenovergestelde van Mildred, tamelijk eenvoudig en*

kleurloos in de kleren, met 'n zwart hoedje op, in de ene hand 'n plastic zak, in de andere 'n emmer)

Babsie: *(nog in de doorgang)* Oh, ma, ik ben toch zo blij, dat je er bent!

Ron: *(met koffer, opgewekt)* Ja, schoonmoeder, fijn u hier te zien!

Tiella: Blij toe, dat ik er ben. *(komt nu helemaal binnen)* Dat is me 'n gesjouw zeg! *(ziet Mildred, kijkt haar aan, opgewekt)* Zo, daar ben ik! En? Jij ook hier?

Mildred: *(kijkt kort op)* Ik geloof 't wel, ja.

Tiella: *(aapt haar na)* Ik geloof 't wel, ja. Is dat alles? Bij ons worden de mensen in zo'n geval netjes begroet.

Mildred: *(overdreven)* Goedemiddag, m'n beste Tiella!

Tiella: *(koeltjes)* Al 'n poos geleden, dat we elkaar voor 't laatst ontmoet hebben, nietwaar? Maar eh, nu zou ik toch wel eerst m'n kleinzoon willen zien! *(kijkt om zich heen)* Waar hebben jullie 'm ergens verstopt?

Babsie: Hij slaapt nog, ma. Maar kom, trek nu eerst maar eens je jas uit. *(neemt haar alles af, maar het hoedje blijft waar 't is)*

Mildred: Ik heb Petertje ook nog niet gezien.

Ron: Zeg eens, schoonmoeder, wat hebt u in die emmer en tas?

Mildred: Daarmee zal ze hier wel haar beruchte schoonmaakorgiën gaan houden.

Tiella: Zo'n onzin! Frambozen heb ik meegebracht, zelf geplukt, en 'n hoop potjes. Ik ga voor jullie en de kleine verrukkelijke frambozenjam maken!

Babsie: *(kijkt in de emmer)* Frambozenjam? Luister, ma, Petertje is nog lang niet zover, dat hij zoiets kan eten.

Tiella: Kinderen zijn verzot op jam, en gezond is het ook!

Mildred: Alsjeblieft, Tiella, baby's eten nog geen jam! Jij hebt geen benul van dat soort dingen!

Tiella: Klets niet zo stom! Ik weet er meer vanaf dan jij, dat verzeker ik je!

Babsie: *(terzijde tot Ron)* Zie je, daar begint 't al!

Tiella: Luister, Babsie, maak je geen zorgen, jij zult er geen werk mee hebben. Dat doe ik helemaal alleen.

Babsie: Ma, ik weet, dat je het goed meent, maar de bedoeling is eigenlijk, dat we 'n beetje gezellig samenzijn en niet, dat we jam gaan maken.

Tiella: Dacht je dan soms, dat ik weer alles mee naar huis neem? O nee, m'n kind! En als jullie er naderhand van zitten te genieten, zul je me dankbaar zijn.

Babsie: *(kijkt Ron radeloos aan, die haalt z'n schouders op; zij pakt de emmer en tas, gaat ermee af in rechts)* Dan zal ik dit eerst maar eens naar de keuken brengen.

Tiella: *(roept haar na)* Breng dan meteen ook 'n kop koffie voor me mee!
En jij, Ron, kunt dan alvast de koffer naar m'n kamer brengen, ja?

Mildred: *(lezend, maar haar ontgaat niets)* De mijne ook, alsjeblieft.

Ron: Tot uw dienst, dames!

Tiella: Waar slaap ik overigens?

Mildred: In Petertje z'n kamer, samen met mij.

Tiella: O nee! Moet dat per se?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto